

Goran Knežević
Selektor HDFKiV
14.06.2017.

**Stručni izvještaj o nastupu FA Zagreb-Markovac,
održanom 4.06.2017., u 20.00 sati,
u GK Komedija**

Program je izvelo: 25 plesačica, 15 plesača i 10 glazbenika/ica. Izvedeno je 10 folklornih koreografija, dva tamburaška intermeća, i dvije vokalne izvedbe. Vidjeli smo dvije premjerne i jednu praizvedbenu koreografiju. Program je izveden u dva dijela i trajao je ukupno 118 minuta. Gledalište je bilo ispunjeno. Umjetnički voditelj ansambla je Gordan Vrankovečki, voditeljica pjevanja Mirjana Crnko, voditelj tamburaškog sastava Zoran Jakunić.

Unatrag nekoliko godina pratim nastupe ovog ansambla i pokušavao sam svojim osvrtima usmjeriti vodstvo prema stvaranju prepoznatljivog umjetničkog izričaja koji ansambl takve tradicije mora iskazati. Mislim da je na ovom koncertu svjesno ili nesvjesno trasiran put prema tom cilju. Koreografski stil Andrije Ivančana vrlo uspješno slijedi i koreograf Gordan Vrankovečki i događa se sintetiziranje u jedinstvenu formu koju krasi: upečatljive grupne (brojne) scenske formacije i njihova brza izmjenjiva, skladna i brojna prostorna rješenja, izvrsno postavljena dinamika u plesnoj i glazbenoj komponenti. Očito navedeni detalji posebno motiviraju i nadahnjuju zagrebmarkovčane što je vjerojatno utjecalo na napredak u odnosu na prošlu godinu.

Ples i stil

Ovom prilikom voditelj je vrlo mudro postupio i uvrstio u program koreografije koje plesači/ce u znatnoj mjeri sa aspekta plesne zahtjevnosti mogu kvalitetno i ujednačeno izvoditi. U tome je uspio. U stilu izvođenja plesova još uvijek postoji prostor za napredovanje. Neki detalji. U folkloru Rame trebalo pokazati više žestine, kod kordunskih plesova profiniti taj specifični „dinarski akcent“, moslavački starinski drmeš ostao je nejasan, u podravskom čardašu iskazati više temperamenta. U prostoru su se plesači manje više točno pozicionirali na zadane koreografske crteže te se skladno i homogeno kretali u prostoru. Tijekom programa često sam vidio nasmiješeno lice jednog mladog plesača koji uz to i izvrsno pleše, zove se Marko Švenda.

Vrsnoća koreografija

Vidjeli smo koreografije pet autora, sve koreografski pismene i etnokoreološki vjerodostojne ali ipak različitih scenskih vrijednosti o čemu bi vodstvo trebalo razmisliti. U tom pogledu isticala su se koreografije Andrije Ivančana i Gordana Vrankovečkog. Praizvedbena koreografija Andrije Ivančana „Sviraj svirče drmeša, nećeš svirati badava (pjesme i plesovi južne Moslavine)“ predstavlja još jedno izvrsno scensko djelo iz njegovog novijeg opusa scenske obrade folklor, a zagrebamarkovačani su ga izveli izuzetno nadahnuto i razigrano.

Koncepcija i zahtjevnost programa

Mišljenja sam da nije bilo neophodno izvoditi folklor Rame i Jezera ne zbog manje vrijednih koreografija već su svojom atmosferom na neki način nepotrebno gasili „rasplamsalu“ atmosferu na sceni. Program je bio raznolik i postavljen u klasičnu formu s dinamičkom progresijom od početka prema kraju. Koreografije su se u većini slučajeva bazirale se na grupnom izričaju i vrsnoći.

Umjetnički dojam

Bila je vidna, vrlo izražena međusobna sinergija izvođača. Uložili su veliku energiju i plesne izvedbe natopili svojim izuzetnim nadahnućem, željom i strašću. Narodni ples uz ovako angažirane i raspoložene izvođače dobiva svoj puni smisao i vrijednost.